

Back to Wild Life

Det är föga troligt att Laurent Faulons och Delphine Reists konst kommer att stimulera den glupska "gourmanden" till konsument som slumrar i varenda en av oss. Inte heller kommer deras verk att smickra "gourmetsamlaren" som drömmer om ett vackert föremål att hänga i sin salong. Deras verk är varken gjorda för alltför antiseptiskt rena gallerier eller för vårt höga nöjes skull. Deras konst sätter oss gärna i en obekvämlig situation och klappar mothårs. Deras installationer förblir en erfarenhet som man tar med sig och som inte lämnar en i fred. Det är verk som ofta gör sig påmind, förmodligen eftersom dess beståndsdelar hör till det mest banala i vår vardag. Men också eftersom de är knutna till en tidpunkt och plats som har präglat oss starkt. Man kommer ihåg dem med ett "innan" och ett "efter".

När de erövrar lokalen som ligger granne med HAP, låter Laurent Faulon och Delphine Reist sig inspireras av stället och dess omgivning. Bortsett från logotyperna högst upp på fönstren finns det ingenting som avslöjar vilken typ av verksamhet som tidigare pågått här. Av de ungefär 400 m² övergivna kontorslokaler finns enbart blonda trägolv, enfärgade väggar, inglasade mötesrum, kliniskt rena kök och i mitten, en jättelik sal med naket och kallt betonggolv kvar.

Genom fönstren mot söder ser man höga träd som täcker Hammarbykullen under vilken motorvägen Södra Länken passerar. På samma sätt som björkparketten täcker den hårda betongen används en kulle för att gömma och tysta ned en bullrande trafikled. Naturen blir den nödvändiga skärmen som döljer staden, vår civilisation, med två ord: oss själva.

I väntan på att ett nytt företag skall ta över lokalen utforskar Laurent Faulon och Delphine Reist, i samråd men var för sig, sitt tillfälliga revir. Under en hel månad har det blivande utställningsrummet stormats av deras spring till och från olika byggvaruhus varifrån de återvänt bländade av de sensuella formerna och de starka färgerna som de moderna (och skandinaviska) naturdrömmarna består av. En natur som vi önskar vara ren, lugn, tam, satt på plats.

Under en hel månad har de före detta kontoren ekat av mystiska aktiviteter. Konstnärerna verkar ha assimilerat sig med naturkrafterna. Utrymmet har bevittnat materians eviga nötning, eruptioner av färg, skurar av neonrör, hungern, jakten och elden som lyser med sin frånvaro. Konstnärerna har ansträngt sig att påskynda tidens gång, att forcera en återgång till en rekonstruerad natur. Men när utställningen öppnar, när det blir dags att avslöja deras arbete tycks konstnärerna, liksom en nomadstam från en skygg civilisation, redan ha tagit till flykten och lämnat efter sig en pastisch till ett liv i det vilda. En färd tillbaka till naturen som går via byggvaruhuset.

Jean Ploteau, augusti 2007

Back to Wild Life

Laurent Faulon's and Delphine Reist's art doesn't have as a goal to stimulate our greedy enthusiasm for consumption, nor to flatter the delicate connoisseur who's dreaming about decorating his/her living-room with a beautiful object. Their works are not made for antiseptic Art galleries or to delight us. They often make us feel uncomfortable and they enjoy going against the grain. Laurent Faulon's and Delphine Reist's installations are experiences that we take with us and they don't leave the spectator in peace. They are artworks that we often think about, probably because their components belong to our most banal/common daily life. But also because they are attached to a moment and a place that has strongly impressed us. We remember them with a 'before' and an 'after'.

By taking possession of the space next door to HAP, Laurent Faulon and Delphine Reist get inspiration from the site and its neighborhood. Except for the logotypes on the top of the windows, there is nothing left that could give us any information about the kind of activities that were going on here before. From these 400 m² of deserted offices, there only remains blond wooden floors, monochrome walls, meeting boxes with glass partitions, kitchens that are "too clean" and in the middle, a huge space of naked and cold concrete.

Through the south windows, we can see high trees covering the hill of Hammarby under which Södra länken, the south ring-road is running. As with the boards of birch that hide the hardness of the concrete, the rocks mask the highway and quash the incessant noise of the cars. Nature becomes the necessary screen that is hiding the city, our civilization, in one word: ourselves.

Before the space is taken in charge by another company, Laurent Faulon and Delphine Reist, have been exploring, in parallel, the different parts of their temporary territory. During a whole month, the future exhibition-space has been buffeted by their coming and going to different home and garden supply stores that impressed them by the multitude of the sensual forms and bright colors of the objects that populate the nature-dreams of the modern (and Scandinavian) soul, a nature that we wish to be clean, quiet, tamed, subjugated.

During a month, the abandoned offices were host to a series of mysterious activities. In mimesis with the forces of Nature, suggesting the erosion of all things, provoking shoot-outs of paint, unleashing a rainfall of neon, telling about hunger and hunt but observing the loss of fire; the artists made the impossible, to figure out the walk of time and to precipitate a return to a reinvented nature. However, at the opening of the exhibition, when it's time to reveal their works, it seems as if a nomadic tribe, a shy/fierce civilization, has run away, leaving behind them the pastiche of a return to the wild. A return to nature that stops off at the home and garden supply store.

Jean Ploteau, August 2007

Supported by:

FRANSKA AMBASSADEN
FRANSKA INSTITUTET
[Estyті frāse dō stōkalm]

AVEC LE SOUTIEN
DE LA
VILLE DE GENÈVE

